

СЕКЦІЯ 4
НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ МАГІСТРАНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
051«ЕКОНОМІКА» ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

Бринза М. В.

*студент факультету економіки
та управління підприємництвом ОНЕУ, Одеса*

МАЙБУТНЄ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ

На сучасному етапі розвитку України, важливими завданнями є оптимізація економічних процесів та забезпечення сталого розвитку. Ретельний аналіз проблем, таких як ефективне використання ресурсів та стимулювання інновацій, стає ключовим для забезпечення стійкого економічного зростання та конкурентоспроможності України в глобальному середовищі. Важливо враховувати перспективи вирішення цих проблем для успішного майбутнього розвитку країни.

Аналіз досліджень, пов'язаних з темою майбутнього економіки України, вказує на значущість вирішення проблем, що стоять перед Україною. Праці таких вчених, як М. Зверькова, В. Онищенко, В. Гейця та ін. надають цінний матеріал для розуміння та вирішення актуальних питань, пов'язаних із майбутнім економічним розвитком.

Розглядаючи сучасний стан економіки України, можна визначити кілька ключових проблем, які є актуальними на даний момент і можуть вплинути на майбутній розвиток країни.

- Перша із цих проблем - брак інвестування в реальний сектор економіки. Недостатня кількість інвестицій у сучасні технології та інфраструктуру гальмує темпи економічного зростання.
- Друга проблема пов'язана з недостатнім розвитком малого і середнього підприємництва. Підтримка цього сектору є ключовою для створення нових робочих місць і забезпечення стійкого економічного розвитку.
- Третя проблема - переважання експорту сировини. Залежність від експорту сировини ставить економіку вразливою до змін на світових ринках.
- Четверта проблема - відставання в розвитку та впровадженні досягнень науково-технічного прогресу. Це обмеження може обернутися втратою конкурентоспроможності в глобальному ринковому середовищі.
- П'ята проблема - падіння життєвого рівня населення. Низькі доходи та економічна нестабільність негативно впливають на якість життя громадян.
- Шоста проблема стосується відтворення соціального та людського капіталу держави. Це означає необхідність інвестицій у освіту та розвиток людських ресурсів.

- Сьома проблема - соціально-економічна безпека громадян країни. Забезпечення стабільності та соціального захисту є важливим аспектом економічної політики.

- Восьма проблема - залежність від зовнішніх джерел фінансування і матеріальної допомоги. Самостійність у фінансовій сфері є важливою для незалежності та сталого розвитку.

Для вирішення цих проблем, можна запропонувати використати наступні заходи:

- По-перше, необхідне стимулювання інвестицій, адже це вважається важливим заходом для розвитку економіки. Розробка та впровадження привабливих інвестиційних програм та створення умов для інноваційного підприємництва можуть прискорити темпи розвитку.

- Підтримка малих і середніх підприємств - другий ключовий аспект. Запровадження програм фінансової та консультативної підтримки допоможе стимулювати цей важливий сектор.

- Диверсифікація експорту визнається третім важливим заходом. Розвиток нових галузей експорту та створення умов для виробництва з високою доданою вартістю можуть зменшити залежність від ринків сировини.

- Підтримка науково-технічного розвитку - четвертим важливим аспектом. Збільшення інвестицій у наукові дослідження та впровадження інновацій сприятиме розвитку нових технологій і підвищенню конкурентоспроможності.

- Соціально спрямована економічна політика визнається п'ятим важливим заходом. Розробка заходів для підвищення доходів населення, зменшення безробіття та контролю інфляції може поліпшити соціальний стан населення.

- Створення програм відтворення капіталу - шостий аспект. Розвиток соціального і людського капіталу, зосереджений на освіті та розвитку економічних відносин, може забезпечити сталість інститутів та людських ресурсів.

- Відновлення соціально-економічної безпеки - сьомий важливий аспект. Створення ефективної житлової стратегії, удосконалення ринку праці, впровадження справедливої системи оподаткування, боротьба з бідністю та соціальною нерівністю можуть зміцнити економічну безпеку країни.

- Зменшення корупції визнається восьмим ключовим аспектом. Встановлення максимально коректних відносин з іноземними партнерами, спрямованих на розрахунок потреб у фінансуванні та боротьбу з корупцією, може сприяти покращенню іміджу країни та привертанню інвестицій.

Всі ці заходи мають на меті покращити економічний стан України, забезпечити стійкий розвиток та зробити країну більш конкурентоспроможною в глобальному економічному середовищі.

Українські науковці мають свій погляд на вирішення даних проблем. Наприклад М. Зверяков говорить про те, що подальший розвиток економіки, неможливий на засадах існуючої економічної моделі. Вітчизняна господарська модель є адаптованою під кон'юнктуру сировинних товарів на світових ринках.

Це призвело до головної проблеми – деіндустріалізації економіки. Через це формування нової економічної моделі, як основи відродження економіки, повинно здійснюватися шляхом нової індустріалізації, що характеризується переходом до принципово нових видів техніки і технологій. Ця індустріалізація повинна починатися з налагодження тих виробництв, які могли б продовжити технологічні ланцюжки виготовлення сировини і легко замінити імпортом. Індустріальні галузі приносять більший прибуток, ніж сировинні. Таким чином, створення нових високотехнологічних робочих місць, які продукуватимуть більший обсяг доданої вартості, повинні забезпечити зростання реальних доходів населення [1, с. 16-17].

За його словами, тільки науково обгрунтована економічна політика, яка враховуватиме досвід успішних країн, перш за все – вдале й ефективно відновлення повоєнної Німеччини, з використанням комплексного підходу до вирішення економічних проблеми і послідовним їх здійсненням на основі соціально спрямованих заходів, може вивести Україну на цивілізований шлях розвитку [2, с. 20].

В. Онищенко наголошує, що у процесі післявоєнного відновлення країни особливу увагу слід звернути на освіту, яка є одним з вирішальних чинників формування соціального і людського капіталу суспільства. Також держава має створити умови для формування високого рівня довіри як між громадянами, так і громадян до державних структур. Але для цього потрібна нова структура і зміст державного управління, що полягатиме в мінімізації рівня централізованого прийняття рішень і управління їх втіленням. Громадянам країни потрібна свобода, яка визначатиме їх економічну, соціальну і політичну діяльність [3, с. 17].

В. Геєць, В. Близнюк, О. Никифрук у своїй праці говорять про те, що зусилля держави мають бути спрямованими на оптимальну житлову політику, розвиток ринку праці, справедливую політику оподаткування доходів, боротьбу з бідністю та диференційованістю соціальних стандартів, психологічну допомогу населенню в постконфліктних умовах. Від успішності цих важливих складових політики соціальної якості залежатиме відновлення демографічного потенціалу країни, який зазнає руйнації через міграційні хвилі [4, с. 19].

Таким чином, вирішення визначених проблем економічного розвитку України повинне містити в собі не лише розробки конкретних стратегій, але й впровадження комплексу системних заходів. Важливо враховувати унікальні аспекти українського суспільства, такі як історичний досвід, геополітичне положення та ін..

Погляди різних науковців вказують на необхідність системного підходу до вирішення економічних та соціальних проблем України. Підкреслення науково обгрунтованих та соціально спрямованих стратегій, а також акцент на розвиток нових технологічних галузей та соціальних аспектів, формує основу для подолання труднощів та визначення успішного шляху майбутнього розвитку країни.

Література:

1. Звєряков М.І. Формування моделі економічного розвитку в нових історичних реаліях. *Економіка України*. 2022. № 8. С. 3-19. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2022.08.003>
2. Звєряков М. І. Концепція соціального ринкового господарства в повоєнному відновленні України. *Економіка України*. 2023. № 3. С. 3-23. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.03.003>
3. Онищенко В.П. Людський і соціальний капітал України в період її післявоєнного відновлення. *Економіка України*. 2023. № 1. С. 3-19. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.01.003>
4. Геєць В.М., Близнюк В.В., Никифорок О.І. Актуальні аспекти політики соціальної якості в постконфліктній економіці України. *Економіка України*. 2022. № 6. С. 3-22. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2022.06.003>

Додул С.В.

*студентка факультету економіки
та управління підприємництвом ОНЕУ, Одеса*

ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ

Конкурентоспроможність країни базується на її здатності займати та утримувати стійкі позиції на певних сегментах світового ринку, при цьому вона має мати економічний потенціал для активного інноваційного росту. Важливою передумовою є наявність розвинутої системи ринкових інститутів і готовність ефективно реагувати на зміни світової ситуації, щоб максимально захистити національні інтереси. Розробка та реалізація концепції конкурентоспроможності є обов'язковою умовою виходу країни з кризового стану та виходу на новий рівень. Лише висока конкурентоспроможність вітчизняної економіки, як на внутрішньому, так і на міжнародному ринку, може створити стійку основу для підвищення якості життя населення.

Таким чином, аналіз даної теми є **актуальним**, оскільки конкурентоспроможність є важливим аспектом розвитку економіки будь-якої країни, залучення інвестицій та економічного зростання, що визначає майбутній економічний потенціал країни.

Головною **метою** написання даної роботи є аналізування основних факторів, що впливають на конкурентоспроможність економіки країни.

Виклад основного матеріалу. Конкурентоспроможність країни залежить від здатності її промисловості впроваджувати інновації та модернізуватися. Компанії отримують перевагу перед найкращими світовими конкурентами через тиск і нові виклики. Їм вигідно мати сильних внутрішніх конкурентів, активних постачальників і вимогливих місцевих клієнтів. Фактори